

מפתח תשובות נכונות

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	שאלה
(4)	(2)	(3)	(4)	(2)	(4)	(2)	(4)	(4)	(2)	תשובה

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	שאלה
(3)	(4)	(2)	(2)	(3)	(3)	(3)	(4)	(3)	(3)	תשובה

23	22	21	שאלה
(4)	(1)	(2)	תשובה

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה: **נכלם : בייש -**

**היחס : בייש הוא מי שגרם לאחר להיות נכלם.
ב' הוא מי שגרם למשהו אחר להיות א'.**

תשובה (1): ניחם : התחרט. האם **התחרט** הוא מי שגרם למשהו אחר להיות **ניחם**? לא. **ניחם** הוא מי שהתחרט. (ניחם=התחרט)

תשובה (2): נסתר : הכמין. האם **הכמין** הוא מי שגרם למשהו אחר להיות **נסתר**? כן. פירוש המילה **הכמין** הוא החביא/הסתיר.

תשובה (3): נזקק : סיפק. האם **סיפק** הוא מי שגרם למשהו אחר להיות **נזקק**? לא. אדם ש**סיפק** משהו הוא מי שגרם לאחר להיות **ההיפך מנזקק**.

תשובה (4): נידון : חנן. האם **חנן** הוא מי שגרם למשהו אחר להיות **נידון**? לא. **חנן** הוא מי שביטל או הקל את העונש של ה**נידון** (נידון=מי שדנים אותו במשפט, נאשם).

תשובה (2).

2. השאלה: **לחן : להלחין -**

**היחס : להלחין זה ליצור לחן.
ב' זה ליצור א'.**

תשובה (1): בצק : לאפות. האם **לאפות** זה ליצור **בצק**? לא. **לאפות** זה להפוך את ה**בצק** למשהו אכיל, למאפה.

תשובה (2): מזגן : לצנן. האם **לצנן** זה ליצור **מזגן**? לא. **מזגן** הוא מכשיר שיוצר קור, **מצנן** את המקום/האזור.

תשובה (3): עפיפון : להפריח. האם **להפריח** זה ליצור **עפיפון**? לא. **להפריח** זה להעיף באוויר את העפיפון.

תשובה (4): בור : לחפור. האם **לחפור** זה ליצור **בור**? כן.

תשובה (4).

יולי 2014 - הסברים לפרק השני במילולית

3. השאלה: נווד : מקום -

היחס : נווד הוא מי שנע ממקום למקום (משנה את מיקומו)
א' הוא מי שמשנה את ב'.

תשובה (1): שבע : מזון. האם **שבע** הוא מי שמשנה את **מזונו**? לא. **שבע** הוא מי שאכל את **מזונו** עד לתחושת שובע.

תשובה (2): ריק : תוכן. האם **ריק** הוא מי שמשנה את **תוכנו**? לא. **ריק** הוא משהו ללא **תוכן**.

תשובה (3): ססגוני : גוון. האם **ססגוני** הוא מי שמשנה את **גווניו**? לא. **ססגוני** הוא משהו בעל צבעים **גוונים** (רבים).

תשובה (4): הפכפך : דעה. האם **הפכפך** הוא מי שמשנה את **דעותיו**? כן. **הפכפך** הוא לא החלטי, מי שמשנה את **דעתו** לעיתים קרובות.

תשובה (4).

4. השאלה: מרובב : כתם - (רבב = כתם)

היחס : מרובב הוא משהו בעל **כתמים** רבים.
א' הוא משהו בעל **ב'** רבים.

תשובה (1): מזוכך : פסולת. האם **מזוכך** הוא משהו בעל **פסולת** רבה? לא. **מזוכך** הוא משהו נקי, ללא **פסולת**.

תשובה (2): מחורץ : חריץ. האם **מחורץ** הוא משהו בעל **חריצים** רבים? כן.

תשובה (3): מנותץ : רסיס. האם **מנותץ** הוא משהו בעל **רסיסים** רבים? לא. מנותץ הוא משהו **שנהפך** לרסיסים רבים, לא מורכב מרסיסים רבים.

תשובה (4): מסווג : סוג. האם **מסווג** הוא משהו בעל **סוגים** רבים? לא.

תשובה (2).

5. השאלה: מגינת לב : נחמה פורתא - (מגינת לב = צער, נחמה פורתא = הקלת מה, חצי נחמה)

היחס : נחמה פורתא היא משהו שמקל במצב של **מגינת לב**
ב' הוא משהו שקל במצב של **א'**.

למי שהתקשה למצוא את הקשר מומלץ לפתור את השאלה דרך התשובות:

תשובה (1): אור : צוהר. **צוהר** (=חלון קטן) הוא משהו שדרכו נכנס **אור**.
האם **נחמה פורתא** היא משהו שדרכו נכנסת **מגינת לב**? לא.

תשובה (2): שאלה : מענה. **מענה** הוא פתרון/תשובה **לשאלה**.
האם **נחמה פורתא** היא פתרון **למגינת לב**? לא. **נחמה פורתא** היא נחמה מועטה אשר יכולה מעט לעזור או להקל על **הצער** (=מגינת לב) אבל היא לא פותרת אותו.

תשובה (3): בכי : יבבה. **יבבה** זה **בכי** קולני. כלומר יבבה היא בכי קיצוני יותר (יותר קולני).
האם **נחמה פורתא** היא **מגינת לב** קיצונית? לא. נחמה פורתא מספקת מעט נחמה שיכולה להקטין או לשכך מעט את הצער.

תשובה (4): בצורת : טפטוף. טפטוף הוא משהו שמקל מעט במצב של **בצורת**.
האם נחמה פורתא היא משהו שמקל מעט במצב של צער? כן.

תשובה (4).

6.

השאלה: קוף : מחט - (קוף = נקב/חור במחט שדרכו מחדירים את החוט)

היחס: קוף הוא נקב/חור במחט.

א' הוא נקב ב'.

תשובה (1): נדן : חרב. האם נדן היא נקב בחרב? לא. נדן הוא נרתיק המיועד לאחסון להב החרב.

תשובה (2): חרף : חומה. האם חרף הוא נקב בחומה? כן. חרף הוא סדק/חרץ בחומה.

תשובה (3): אמיר : שורש. האם אמיר הוא נקב בשורש? לא. אמיר זה צמרת העץ.

תשובה (4): פיר : מעלית. האם פיר הוא נקב במעלית? לא. פיר הוא חלל סגור שדרכו עוברת המעלית.

תשובה (2).

הבנה והסקה (שאלות 7-17)

7.

השאלה: אוכלוסיית הצבאים בחבל גוזניה התמעטה בעשר השנים האחרונות. ידוע שלפני עשר שנים בקירוב השתכנה בחבל ארץ זה להקת תנים. ד"ר ינאי העלתה סברה, שתנים הטורפים את הצבאים הם הגורם לירידה במספר הצבאים בחבל גוזניה.

איזה מן הנתונים הבאים מחליש סברה זו?

פיתרון: ראשית נבין מה הנתון, ומה המסקנה אשר הוסקה בעקבותיו:

הנתון: אוכלוסיית הצבאים בחבל גוזניה התמעטה מאז שהשתכנה בה להקת תנים. המסקנה: תנים הם הגורם לירידה במספר הצבאים.

שואלים מה יחליש את מסקנתה של ד"ר ינאי, לכן נחפש תשובה שמספקת הסבר חלופי, שממנה ניתן ללמוד כי יש גורם אחר אשר יכול להשפיע על התמעטות הצבאים בחבל גוזניה, מלבד להקת התנים שהתנחלה בה.

נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): בשנתיים האחרונות פשתה מחלה קטלנית בקרב תנים שבחבל ארץ זה, ומאז החל מספר הצבאים שם לעלות.

תשובה זו מחזקת את מסקנה של ד"ר ינאי, שכן אם מחלה הפוגעת בתנים 'משפרת' את מצבם של הצבאים, אז מתחזקת המסקנה שתנים הם הגורמים לירידה במספר הצבאים. התשובה נפסלת.

תשובה (2): מאז הגיעה להקת זאבים לחבל ארץ זה, לפני תשע שנים בקירוב, גדלה אוכלוסיית התנים שם בהתמדה.

תשובה זו אינה מהווה הסבר חלופי לירידה במספר הצבאים, מכיוון שהיא עוסקת רק באוכלוסיית התנים. התשובה נפסלת.

תשובה (3): גם בחבל ארץ הסמוך לגוזניה התמעטה אוכלוסיית הצבאים לאחר שהתנחלו תנים באזור.

גם תשובה זו מחזקת את מסקנתה של ד"ר ינאי, שכן אם אוכלוסיית הצבאים התמעטה גם במקומות אחרים לאחר שהתנחלו בהם תנים, כנראה שהתנים הם הגורם להתמעטות. התשובה נפסלת.

תשובה (4): בעשר השנים האחרונות, בשל התפשטותו של טפיל, הידלדלה הצמחייה שממנה הצבאים בגוזניה ניזונים.

תשובה זו מהווה הסבר חלופי להתמעטות התנים בחבל גוזניה; מה שגרם לירידה במספר הצבאים זה התדלדלות מקור המזון שלהם ולא התנים. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

8.

השאלה: הפילוסוף ז'אן בורידן מתאר חמור העומד בין שתי ערמות חציר שוות בגודלן ובמרחקן ממנו. מפני שלאף אחת מהערמות אין יתרון, ולו המזערי ביותר, על פני רעותה, אין לחמור כל סיבה לבחור באחת ולא באחרת, ובסופו של דבר הוא גווע ברעב. הכלכלן מורי רותברד טוען שלמעשה אין החמור צריך לרעוב: הוא אינו מתלבט בין שתי חלופות אלא בין שלוש, וברור שאחת מהן עדיפה פחות - לגווע ברעב. יש לו אפוא נימוק מוצק לפעול בדרך שתרחיק אותו ממנה: לבחור - אפילו באקראי - באחת משתי הערמות, ולאכול אותה.

מדוע על פי רותברד יש לחמור נימוק לבחור בין הערמות?

פיתרון: על פי בורידן, לחמור אין סיבה לבחור באחת הערמות כי אין אלטרנטיבה עדיפה יותר או עדיפה פחות, שתיהן זהות ככל ולכן אין שום דבר המטה את הכף לטובת אחת מהאפשרויות. על פי רותברד, לחמור יש סיבה לבחור באחת הערמות כי יש אלטרנטיבה עדיפה פחות - לגווע ברעב. כלומר, יש משהו שמטה את הכף לטובת אפשרות מסוימת, וזה לא משנה איזה ערימה (אפשרות) הוא יבחר, כי שתיהן עדיפות מהאלטרנטיבה - זה הנימוק.

תשובה (1): משום שאחת הערמות בכל זאת עדיפה על פני השנייה.

רותברד לא טען כי יש הבדל בין שתי ערמות החציר אלא כי יש סיבה לבחור באחת מהן (לא חשוב באיזו) כי זו אופציה עדיפה על פני אי הבחירה.

תשובה (2): משום שלא משנה באיזו ערמה יבחר החמור, הוא יוכל בכל זאת לבחור גם את האחרת.

זהו אינו הנימוק שהוצג בקטע. רותברד לא טען כי זו הסיבה שלחמור יש נימוק לבחור באחת הערמות.

תשובה (3): משום שאי-בחירה תהיה בחירה באפשרות שלישית, עדיפה פחות.

זו התשובה הנכונה. הנימוק שבגללו החמור צריך לבחור בין שתי הערמות הוא שאי-בחירה באחת מהן משמעו בחירה באפשרות השלישית – לגווע ברעב.

תשובה (4): משום שהחמור אמור להבין שיש גם חלופה שלישית – בחירה באקראי.

תשובה זו אינה נכונה, מכיוון שעל פי רותברד החלופה השלישית אינה הבחירה באופן אקראי, כי אם אי-הבחירה שמשמעותה גוועה ברעב.

תשובה (3).

9.

השאלה: אורן ליוסי: "רבים מחבריי עזבו את דירותיהם ברחוב הכלנית ועברו לרחוב הנרקיס". יוסי בתגובה: "זו עוד הוכחה לכך שאנשים מוכנים לוותר על מקום חניה בקרבת ביתם לטובת מגורים ברחוב שיש בו יותר מסעדות טובות".

מדבריו של יוסי משתמע כי הוא סבור שבהשוואה לרחוב הנרקיס, ברחוב הכלנית יש _____ מסעדות טובות ו _____ יותר למצוא חניה קרוב לבית.

פיתרון: נבין את ההקבלה:

אורן אמר: "אנשים עזבו את רחוב הכלנית לטובת רחוב הנרקיס".

יוסי אמר: "אנשים מוותרים על מקום חניה בקרבת ביתם (מוותרים על מקום החניה ברחוב הכלנית) לטובת מגורים ברחוב שיש בו יותר מסעדות טובות (עברו לרחוב הנרקיס, בו יש יותר מסעדות טובות).

כלומר ברחוב כלנית יש יותר חניה ופחות מסעדות, וברחוב נרקיס יש יותר מסעדות ופחות חניה.

לפיכך, מדבריו של יוסי משתמע כי הוא סבור שבהשוואה לרחוב הנרקיס, ברחוב הכלנית יש **פחות** מסעדות טובות ו**קל** יותר למצוא חניה קרוב לבית.

תשובה (2).

השאלה: אמנם ערעורו של שולמן על פסק הדין _____ ברוב של שני שופטים מול אחד, אך העובדה שנימוקי השופט שבמיעוט משכנעים הרבה _____ מנימוקי השופטים האוחזים בדעת הרוב, _____ את אמונתו ב _____.

פיתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): אמנם ערעורו של שולמן על פסק הדין **נדחה** ברוב של שני שופטים מול אחד, אך העובדה שנימוקי השופט שבמיעוט משכנעים הרבה **יותר** מנימוקי השופטים האוחזים בדעת הרוב, **רק חיזקה** את אמונתו **בטעותו של השופט במיעוט**.

בחלקו הראשון של המשפט, נאמר האם הערעור התקבל או נדחה, ומה היא דעתו של השופט שבמיעוט. בחלקו השני של המשפט רשום איך השפיעה דעתו של השופט במיעוט על אמונת הכותב (בנוגע לחפותו/אשמתו של שולמן).

לפי חלקו הראשון של המשפט, הערעור נדחה (=שולמן נותר אשם) ונימוקיו של השופט שבמיעוט (=זה שהיה בעד זיכוי שולמן) משכנעים יותר (כלומר לדעתו של הכותב, היה צריך לזכות את שולמן). לפי חלקו השני של המשפט, הכותב מאמין כי השופט שבמיעוט טועה.

מכיוון שבתחילת המשפט הכותב אומר שנימוקי השופט שבמיעוט אשר היה בעד שולמן משכנעים אותו, ואילו בחלק השני כתוב כי הוא חושב שהשופט שבמיעוט טועה, שני החלקים אינם מתיישבים זה עם זה ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): אמנם ערעורו של שולמן על פסק הדין **התקבל** ברוב של שני שופטים מול אחד, אך העובדה שנימוקי השופט שבמיעוט משכנעים הרבה **פחות** מנימוקי השופטים האוחזים בדעת הרוב, **ערערה** את אמונתו **בצדקתם של השופטים האוחזים בדעת הרוב**.

לפי חלקו הראשון של המשפט, הערעור התקבל (=כלומר, שולמן זוכה), ונימוקיו של השופט שבמיעוט (=זה שהיה נגד זיכוי שולמן) משכנעים פחות (כלומר לדעתו של הכותב, היה צריך לזכות את שולמן). לפי חלקו השני של המשפט, הכותב כעת מאמין פחות בחפותו של שולמן מכיוון שנימוקיו של השופט שבמיעוט גרמו לכך שהוא כבר פחות משוכנע בצדקתם של השופטים האוחזים בדעת הרוב.

מכיוון שבתחילת המשפט הכותב אומר שנימוקי השופט שבמיעוט פחות משכנעים מנימוקי השופטים שהיו בדעת רוב וזיכו את שולמן, כלומר הוא מאמין שהזיכוי מוצדק, ובחלק השני נאמר כי נימוקי השופט שבמיעוט ערערו את אמונתו בצדקת השופטים (כלומר, הוא כבר אינו בטוח שהזיכוי מוצדק), המשפט אינו הגיוני ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (3): אמנם ערעורו של שולמן על פסק הדין **נדחה** ברוב של שני שופטים מול אחד, אך העובדה שנימוקי השופט שבמיעוט משכנעים הרבה **פחות** מנימוקי השופטים האוחזים בדעת הרוב, **חיזקה** את אמונתו **בצדקת טיעונו של שולמן**.

לפי חלקו הראשון של המשפט, הערעור נדחה (=שולמן נשאר אשם), ונימוקיו של השופט שבמיעוט (=זה שהיה בעד זיכוי שולמן) משכנעים פחות (כלומר לדעתו של הכותב, ערעורו של שולמן נדחה בצדק, ולדעתו שולמן אשם).

לפי חלקו השני של המשפט, נימוקיו של השופט שבמיעוט חיזקו את אמונתו של הכותב בחפותו של שולמן. מכיוון שבתחילת המשפט הכותב אומר שנימוקי השופט שבמיעוט, שהיה בעד זיכוי שולמן, אינם משכנעים אותו, ובחלק השני כתוב כי בעקבות נימוקיו של שופט זה אמונתו בחפותו של שולמן התחזקה, שני החלקים אינם מתיישבים זה עם זה ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (4): אמנם ערעורו של שולמן על פסק הדין **התקבל** ברוב של שני שופטים מול אחד, אך העובדה שנימוקי השופט שבמיעוט משכנעים הרבה **יותר** מנימוקי השופטים האוחזים בדעת הרוב, **החלישה** את אמונתו **בצדקת טיעונו של שולמן**.

לפי חלקו הראשון של המשפט, הערעור התקבל (=שולמן זוכה), אבל נימוקיו של השופט שבמיעוט (=זה שהיה נגד זיכוי שולמן) משכנעים יותר (כלומר לדעתו של הכותב, הערעור היה צריך להידחות). לפי חלקו השני של המשפט, הכותב מאמין כעת פחות בחפותו של שולמן בגלל נימוקיו של השופט שבמיעוט. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

השאלה: מתמיה ש _____ מרבית רשימות הביקורת שבמוסף הספרותי _____ ציבור הקוראים כי _____ המבקרים _____ בתי הוצאה לאור העומדים מאחורי הספרים הנדונים בהם.

פיתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): מתמיה שהנימה השלילית המאפיינת את מרבית רשימות הביקורת שבמוסף הספרותי לא עוררה כל חשד בקרב ציבור הקוראים כי רבים מן המבקרים אינם עושי דברם של בתי הוצאה לאור העומדים מאחורי הספרים הנדונים בהם.

על פי תשובה זו על אף שרשימות הביקורת כתובות בנימה שלילית, מוזר כי הקוראים אינם מבינים שהמבקרים הם עושי דברם של בתי הוצאה לאור (עושי דברם=עושים מה שבתי הוצאה לאור אומרים להם).

המשפט אינו הגיוני, מכיוון שבתחילת המשפט הכותב אומר כי המבקרים כותבים ביקורות בנימה שלילית על הספרים ובחלקו השני הוא כותב כי המבקרים כותבים את מה שבתי הוצאה לאור רוצים שהם יכתבו. אם המבקרים כותבים את מה שבתי הוצאה לאור רוצים שהם יכתבו, אין זה סביר כי הם היו כותבים ביקורות שליליות על אותם בתי הוצאה לאור. התשובה נפסלת.

תשובה (2): מתמיה שהטון האוהד העולה ממרבית רשימות הביקורת שבמוסף הספרותי עדיין לא הבהיר לכלל ציבור הקוראים כי אף לא אחד מן המבקרים מקיים קשרים מקצועיים כלשהם עם בתי הוצאה לאור העומדים מאחורי הספרים הנדונים בהם.

על פי תשובה זו, מפתיע שהקוראים לא הבינו על אף שרשימות הביקורת כתובות בטון אוהד כי המבקרים אינם מקיימים קשרים מקצועיים עם בתי הוצאה לאור, כלומר כותבים את דעתם האמיתית ללא השפעה של קשרים או אינטרסים.

הכותב מתפלא על כך שהקוראים לא מבינים כי העובדה שהמבקרים כותבים ביקורות אוהדות מעידה על כך שהם אינם מקיימים קשרים עם בתי הוצאה לאור. לאור ביקורתם האוהדת של המבקרים על התוצרים של בתי הוצאה לאור, יהיה זה סביר לטעון דווקא כי יש קשר בין המבקרים לבתי הוצאה לאור, ולכן אין זה מפתיע שהקוראים לא הבינו זאת. התשובה נפסלת.

תשובה (3): מתמיה שהנימה השלילית המאפיינת את מרבית רשימות הביקורת שבמוסף הספרותי אינה משכנעת את ציבור הקוראים כי אין שחר לטענות שהמבקרים הם עושי דברם של בתי הוצאה לאור העומדים מאחורי הספרים הנדונים בהם.

לפי המשפט מתמיה כי הנימה השלילית של רשימות הביקורת כתובות בנימה שלילית לא משכנעת את הקוראים כי המבקרים אינם עושי דברם של בתי הוצאה לאור, כלומר כי המבקרים אינם מושפעים ממה שבתי הוצאה לאור רוצים שהם יכתבו.

אם המבקרים כותבים בנימה שלילית על בתי הוצאה לאור, הגיוני לטעון כי הם אינם כותבים את מה שבתי הוצאה לאור רוצים שהם יכתבו, שהרי ברור הוצאה לאור לא תרצה ביקורת שלילית על ספריה. ולכן, זה אכן מפתיע שהציבור אינו משוכנע באובייקטיביות של בתי הוצאה לאור. זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

השאלה: בסקר שנערך בקרב צעירים איסלנדים שהתחתנו בעת האחרונה, התברר כי הרגלי הפנאי שלהם _____ לאחר הנישואין. שלא כמקובל בשאר ארצות המערב, שם נוהגים זוגות נשואים צעירים לבלות את שעות הפנאי בעיקר _____, טענו רוב הנשאלים בסקר כי הם אינם _____ לצאת לבלות, _____.

פיתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): בסקר שנערך בקרב צעירים איסלנדים שהתחתנו בעת האחרונה, התברר כי הרגלי הפנאי שלהם **משתנים מן הקצה אל הקצה** לאחר הנישואין. שלא כמקובל בשאר ארצות המערב, שם נוהגים זוגות נשואים צעירים לבלות את שעות הפנאי בעיקר **בבית**, טענו רוב הנשאלים בסקר כי הם אינם **מוותרים על ההרגל** לצאת לבלות, **וכי הנישואים אינם מחייבים אותם להיפך ל"אנשי בית", כהגדרתם.**

המשפט מחולק ל-2 חלקים: בחלקו הראשון של המשפט מציגים האם יש שינוי או אין שינוי בהרגלי הפנאי של צעירים באיסלנד לאחר שהם נישאים.

בחלקו השני של המשפט מציגים מה מקובל בשאר ארצות המערב (בניגוד לאיסלנד) ומציגים את הנימוק לשינוי/חוסר השינוי בהרגלים של הנשאלים בסקר (האיסלנדים). שימו לב, מילת הקישור בתחילת חלקו השני של המשפט היא "שלא כמקובל ב-", זהו משפט ניגוד, לכן נצפה שההרגלים של זוגות נשואים איסלנדים אשר ענו על הסקר יהיו שונים מההרגלים של הזוגות הנשואים בארצות המערב.

בחלקו הראשון של המשפט כתוב כי הרגלי הפנאי של הנשאלים בסקר השתנו מאוד לאחר הנישואין. בחלקו השני של המשפט רשום כי (בניגוד לשאר מדינות המערב אשר בהם זוגות נשואים מעדיפים להישאר בבית) האיסלנדים אינם מוותרים על ההרגל לצאת לבלות וכי הם מאמינים שהנישואים לא צריכים להפוך אותם לאנשי בית.

התשובה נפסלת מכיוון שבתחילת המשפט היה רשום כי הרגליהם של האיסלנדים משתנים מן הקצה אל הקצה לאחר הנישואין, ואילו בחלקו השני רשום של המשפט כי הם לא מוותרים על ההרגלים שלהם.

תשובה (2): בסקר שנערך בקרב צעירים איסלנדים שהתחתנו בעת האחרונה, התברר כי הרגלי הפנאי שלהם **כמעט אינם משתנים** לאחר הנישואין. שלא כמקובל בשאר ארצות המערב, שם נוהגים זוגות נשואים צעירים לבלות את שעות הפנאי בעיקר **מחוץ לבית**, טענו רוב הנשאלים בסקר כי הם אינם **מוותרים על ההרגל** לצאת לבלות, **וכי הבילוי בבית משעמם אותם.**

בחלקו הראשון של המשפט כתוב כי הרגלי הפנאי של הנשאלים בסקר כמעט ולא משתנים לאחר הנישואין. בחלקו השני של המשפט רשום כי בניגוד לשאר מדינות המערב אשר בהם זוגות נשואים מעדיפים לבלות מחוץ לבית, האיסלנדים אינם מוותרים על ההרגל לצאת לבלות.

אמנם ישנה התאמה בין הטענה בתחילת המשפט שלפיה הרגליהם של האיסלנדים כמעט אינם משתנים לאחר הנישואין, לחלק השני בו נטען כי האיסלנדים לא מוותרים על ההרגלים שלהם, אולם תשובה זו נפסלת מסיבה אחרת.

על פי המשפט מנהגיהם של האיסלנדים שונים משאר מדינות המערב ("שלא כמקובל בשאר ארצות המערב"), ולכן צריך להיות ניגוד בין מנהגי האיסלנדים לאחר החתונה למנהגי זוגות נשואים צעירים ממדינות המערב האחרות. העובדה שבמשפט זה נטען כי גם זוגות נשואים ממדינות מערב וגם זוגות נשואים מאיסלנד מעדיפים לצאת, פוסלת את התשובה.

יולי 2014 - הסברים לפרק השני במילולית

תשובה (3): בסקר שנערך בקרב צעירים איסלנדים שהתחננו בעת האחרונה, התברר כי הרגלי הפנאי שלהם **כמעט אינם משתנים** לאחר הנישואין. שלא כמקובל בשאר ארצות המערב, שם נוהגים זוגות נשואים צעירים לבלות את שעות הפנאי בעיקר **בבית**, טענו רוב הנשאלים בסקר כי הם אינם **מוותרים על ההרגל** לצאת לבלות, **וכי הנישואים אינם מחייבים אותם להיפך ל"אנשי בית", כהגדרתם.**

בחלקו הראשון של המשפט כתוב כי הרגלי הפנאי של האיסלנדים כמעט ולא משתנים לאחר הנישואין. בחלקו השני של המשפט רשום כי בניגוד לשאר מדינות המערב, אשר בהם זוגות נשואים מעדיפים להישאר בבית, האיסלנדים אינם מוותרים על ההרגל לצאת לבלות והם לא חושבים שהנישואים אמורים להפוך אותם ל"אנשי בית".

מכיוון שגם ההרגלים של האיסלנדים שונים מההרגלים של זוגות צעירים ביתר ארצות המערב, וגם ההצהרה בתחילת המשפט, וכן ישנה התאמה בין ההצהרה בתחילת המשפט כי האיסלנדים הצעירים אינם משנים את הרגליהם לאחר החתונה להצהרה שבסוף המשפט כי הנישואים אינם מחייבים אותם להפוך לאנשי בית = אינם מחייבים אותם להשתנות, זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

13. השאלה: שילוב של נסיבות פוליטיות ותנאים גאוגרפיים העלה בדרום-מערב אירופה בימי הביניים את כוחן של שלוש שפות: האיטלקית, הקסטיליאנית ובעיקר הצרפתית, שהפכה במהלך המאות ה-11 וה-12 לשפתה של העילית החברתית באזור זה. מלחמות הדת במאות ה-15 וה-16 תרמו להפיכת הצרפתית לשפת התרבות האירופית - השפה שנכתבו בה יצירות הספרות ביבשת כולה. אפילו בתבוסתה חזתה צרפת בשימוש בשפתה, בהסכם כניעתה לקיסרות האוסטרית בשנת 1714.

מדוע מוזכר בפסקה שלעיל הסכם הכניעה של צרפת לקיסרות האוסטרית?

פתרון: הרעיון העיקרי המובע בטקסט הוא כי במהלך המאות ה-11 וה-12 הפכה השפה הצרפתית לשפתה של העילית החברתית בדרום-מערב אירופה והשפעה זו הלכה והתגברה בעקבות מלחמות הדת של המאות ה-15 וה-16 עד שהצרפתית הפכה לשפה שבה נכתבו יצירות הספרות ביבשת כולה. השימוש בצרפתית בהסכם הכניעה לקיסרים מובא על מנת להדגיש שהשפעת הצרפתית הייתה כה גדולה עד שאפילו כאשר הפסידה במלחמה מול אוסטריה, השתמשו בהסכם הכניעה בשפתם של המנוצחים, כלומר בצרפתית. נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): כדי לרמוז שלאחר המאות ה-15 וה-16 הגיעה השפעתה של הצרפתית אפילו אל הקיסרות האוסטרית.

אזכור השימוש בצרפתית בהסכם הכניעה בא להדגיש את השפעת הצרפתית, אולם הוא אינו מובא על מנת להדגיש את השפעתה **לאחר** המאה ה-15 וה-16. התשובה נפסלת.

תשובה (2): כדי להראות שחשיבותה של הצרפתית לא פחתה מאז המאה ה-11, ולא זו בלבד אלא שהיא המשיכה לעלות אפילו במאה ה-18.

בשום מקום מידע לא נאמר בפסקה. התשובה נפסלת.

תשובה (3): כדי לרמוז שתבוסתה של צרפת לקיסרות האוסטרית ציינה למעשה את נקודת הסיום של תהליך התחזקותה של השפה הצרפתית.

לא כתוב בקטע מתי (ואם) הייתה נקודת הסיום להתחזקותה של השפה הצרפתית. התשובה נפסלת.

תשובה (4): כדי להראות שכוחה של הצרפתית היה כה גדול, עד שאפילו מי שהכריע את צרפת בשדה הקרב השתמש בה.

זו התשובה הנכונה, ניתן לראות לכך רמז במילה "אפילו" שבתחילת המשפט, כלומר - אפילו שצרפת הפסידה במלחמה, הסכם הכניעה שלה נכתב בשפתה = עדות לחוזקה של השפה הצרפתית באירופה.

תשובה (4).

14. **השאלה:** באוקיינוס השקט רוחות מזרחיות המנשבות בגובה פני הים גורמות לזרימת מים מערבה, לאורך קו

המשווה. בעקבות זאת מתרחשת במזרח האוקיינוס "זרימה נוסקת", תופעה שבה מים קרים משכבות עמוקות עולים אל פני השטח. בתנאים שנוצרים, פני המים במערב האוקיינוס חמים בכ-8 מעלות ביחס למזרחו, ולפיכך האוויר שמעליהם אף הוא חם יותר מהאוויר במזרח האוקיינוס. האוויר החם עולה, מעלה עמו אדי מים היוצרים עננים ומשקעים רבים, ואז זורם מזרחה בעודו מתייבש ומתקרר.

לאיזו מהשאלות הבאות אין תשובה בפסקה שלעיל?

פיתרון: נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): מדוע מתרחשת "זרימה נוסקת" במזרח האוקיינוס השקט?

על פי הפסקה: "...בעקבות זאת מתרחשת במזרח האוקיינוס "זרימה נוסקת"..." כלומר, יש בפסקה תשובה לשאלה ומכיוון שאנו מחפשים את השאלה אשר אין עליה תשובה, תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): מדוע פני המים במזרח האוקיינוס השקט קרים מפני המים במערב האוקיינוס?

על פי הפסקה: "...תופעה שבה מים קרים משכבות עמוקות עולים אל פני השטח. בתנאים שנוצרים, פני המים במערב האוקיינוס חמים בכ-8 מעלות ביחס למזרחו, ולפיכך האוויר שמעליהם אף הוא חם יותר מהאוויר במזרח האוקיינוס". כלומר, יש בפסקה תשובה לשאלה "מדוע פני המים במזרח האוקיינוס השקט קרים מפני המים במערב האוקיינוס", ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): מדוע האוויר שעולה במערב האוקיינוס השקט זורם לאחר מכן מזרחה?

על פי הפסקה לא ידוע מדוע האוויר שעולה במערב זורם לאחר מכן מזרחה. תופעה זו היא רק חלק מהתופעות המתוארות בפסקה (ולא חלק מהתופעות המוסברות בפסקה). זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): מדוע האקלים במזרח האוקיינוס השקט יבש במערב האוקיינוס?

בפסקה רשום כי "...ולפיכך האוויר שמעליהם אף הוא חם יותר מהאוויר במזרח האוקיינוס". כלומר יש בפסקה תשובה לשאלה "מדוע האקלים במזרח האוקיינוס השקט יבש במערב האוקיינוס" ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3).

15.

השאלה: במאמר נכתב: "אנו מוקפים כל העת מכשירים שיצרנו, וביכולתם לבצע משימות מורכבות אשר בעבר תבעו מאתנו מאמץ מנטלי גדול. אפשר לומר שהצלחנו להעביר למכשירים אלו חלק מהתפקידים שנחשבו עד לא מזמן טיפוסיים וייחודיים לאינטלקט האנושי. טכנולוגיות אלו חוסכות חלק ניכר ממשאבינו השכליים ומשחררות אותם לביצוע משימות קוגניטיביות מורכבות יותר, משימות שעדיין לא הצלחנו - ויש הסבורים שלעולם לא נצליח - להמציא מכשירים שיבצעו אותם במקומנו".

איזו מן הטענות שלהלן עולה מן הפסקה?

פיתרון: נבדוק את התשובות המוצעות.

תשובה (1): האדם לעולם לא יצליח להמציא מכשירים שיבצעו במקומו את המשימות הקוגניטיביות המורכבות ביותר, אף שהצליח להמציא מכשירים שפטרו אותו ממשמיות מורכבות פחות.

בפסקה רשום כי עד כה לא המציאו מכשירים שיבצעו במקומנו את המשימות הקוגניטיביות המורכבות ביותר ויש אנשים הסבורים שלא נצליח לעולם, אך לא רשום כי אנו יודעים שבוודאות לא יצליחו להמציא מכשירים כאלו בעתיד. התשובה נפסלת.

תשובה (2): האדם השקיע מאמץ מנטלי ביצירת מכשירים מתוחכמים שיאפשרו לו לייחס חלק ממשאבי השכליים לניסיון ליצור מכשירים מתוחכמים אף יותר.

בפסקה רשום כי המשימות שהמכשירים 'עושים עבורנו', תבעו מאתנו בעבר מאמץ מנטלי גדול, אך לא הוזכר כלל המאמץ המנטלי שהושקע ביצירת המכשירים. התשובה נפסלת.

תשובה (3): היכולת לבצע את המשימות הקוגניטיביות המורכבות ביותר מצויה כיום רק בידי האדם, והוא יכול להתמסר לביצוען בזכות המכשירים שהמציא הממלאים במקומו משימות פשוטות יותר.

בפסקה רשום כי הטכנולוגיות (כלומר המכשירים שהמצאנו) חסכו מאתנו משאבים שכליים, בכך ש'לקחו' מאתנו משימות שבעבר (לפני המצאת המכשירים) היו דורשות מאתנו מאמץ מנטלי ולכן יש לנו יותר משאבים לביצוע משימות קוגניטיביות מורכבות, אשר המכשירים עוד לא יכולים לעשות במקומנו. תשובה זו תואמת בדיוק את מה שרשום בפסקה ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): כבר כיום מכשירים מבצעים משימות מורכבות שנחשבו בעבר לייחודיות לאדם, ובעתיד הם יוכלו לבצע משימות מורכבות אף יותר.

בפסקה רשום שמכשירים מבצעים משימות מורכבות שנחשבו בעבר לייחודיות לאדם, אבל לא ידוע האם מכשירים בעתיד יוכלו לבצע משימות מורכבות עוד יותר. התשובה נפסלת.

תשובה (3).

16.

השאלה: במעמקי הים חיים דיונוני ענק - יצורים שגודלם מגיע לשמונה-עשר מטרים ועיניהם הן הגדולות ביותר בטבע. באזורי המחיה של דיונונים אלו שורר חושך מוחלט, ומקור האור הכמעט יחיד הוא יצורים זעירים הפולטים קרינה. היות שהדיונונים אינם ניזונים מהיצורים האלה, עד לאחרונה לא נמצאה תשובה לשאלה מדוע הם זקוקים לעיניים כה גדולות.

איזה מהנתונים הבאים יכול לענות על השאלה הנזכרת בסוף הפסקה?

פיתרון: נבדוק את התשובות המוצעות ונראה מה יכול להסביר את השאלה "מדוע דיונוני ענק זקוקים לעיניים כה גדולות" - בהינתן העובדה שהם חיים בסביבה חשוכה לחלוטין והיצורים היחידים שניתן לראות באותה סביבה הם לא המזון שלהם.

תשובה (1): יצורים אחרים החיים בתנאי חשכה מוחלטת או כמעט מוחלטת, כגון החולד, מתאפיינים דווקא בעיניים קטנות במיוחד.

נתון זה לא מסביר מדוע לדיונוני הענק יש עיניים גדולות, להיפך, הוא מעלה את השאלה, שכן ליצורים אחרים החיים גם הם בתנאי חשכה אין עיניים גדולות. התשובה נפסלת.

יולי 2014 - הסברים לפרק השני במילולית

תשובה (2): באזורי מחיה של דיונוני הענק מצויים גם יצורים אחרים הפולטים קרינה, וגם מהם הדיונונים אינם ניזונים.

על פי נתון זה ישנם יצורים נוספים הפולטים קרינה שמהם הדיונונים לא ניזונים, מכיוון שגם הם מהווים מקור אור עדיין לא ברור מדוע הדיונונים זקוקים לעיניים כה גדולות, ולכן נתון זה אינו מהווה הסבר לשאלה.

תשובה (3): היצורים הזעירים פולטים קרינה כשהם נוגעים בלוייתנים, והלוייתנים ניזונים מדיונוני ענק.

נתון זה מספק לנו תשובה לשאלה, שכן הסיבה לעיניים הגדולות של דיונוני הענק היא - הגנה. היצורים פולטים קרינה כאשר הם במגע עם לוייתנים, וכך למעשה אם הדיונונים יוכלו להבחין באור הזעיר מנוכחותם של הלוייתנים. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): לעתים דיונוני הענק מעמיקים עוד, לאזורים שבהם לא חיים היצורים פולטי קרינה.

נתון זה לא מסביר מדוע לדיונוני הענק יש עיניים גדולות, להיפך, הוא מעלה את השאלה, שכן אם הדיונונים מרחיקים גם למקומות בהם אין יצורים הפולטים קרינה ויש חושך מוחלט, מדוע הם זקוקים לעיניים כל-כך גדולות? התשובה נפסלת.

תשובה (3).

17. השאלה: במחקר נמצא כי הנוהגים לעבודתם ברכב פרטי בכל בוקר לוקים במחלות לב יותר מן הבאים לעבודתם בתחבורה ציבורית. החוקרים העלו השערה על בסיס ממצא זה, אך נכוונתה מוטלת בספק לנוכח הנתונים הבאים:

א. רוב האנשים שמגיעים לעבודתם בתחבורה ציבורית עובדים בעבודות פיזיות.

ב. הכושר הגופני של מי שעובדים בעבודות פיזיות גבוה.

ג. כושר גופני גבוה מפחית את הסיכויים ללקות במחלות לב.

איזו מההשערות הבאות מתאימה להיות ההשערה שהעלו החוקרים?

פיתרון: הבנה:

מהמשפט "במחקר נמצא כי הנוהגים לעבודתם ברכב פרטי בכל בוקר לוקים במחלות לב יותר מן הבאים לעבודתם בתחבורה ציבורית" ניתן להסיק כי השערת החוקרים עוסקת בקשר בין סוג התחבורה איתה אנשים מגיעים לעבודה לסיכוי לחלות במחלות לב.

כעת נבדוק מה ניתן להסיק מן הנתונים:

על פי נתון א' רוב האנשים שמגיעים לעבודתם בתחבורה ציבורית עובדים בעבודות פיזיות.

על סמך נתון ב' הכושר הגופני של מי שעובדים בעבודות פיזיות גבוה, כלומר מי שנוסע לעבודה בתחבורה ציבורית הוא בעל כושר גופני גבוה.

על סמך נתון ג' כושר גופני גבוה מפחית את הסיכויים ללקות במחלות לב, ולכן ניתן להסיק כי מי שנוסע בתחבורה ציבורית ואשר הוא בעל כושר גופני גבוה הוא בעל סיכויים מעטים ללקות במחלות לב.

מכיוון שאנו יודעים שהנתונים גרמו לחוקרים לפקפק במסקנתם עלינו לחפש תשובה אשר לפיה החוקרים שיש גורם **אחר** המשפיע על הסיכוי לחלות במחלות לב. נחפש תשובה אשר מתאימה להשערת החוקרים - שיש קשר בין סוג התחבורה לסיכוי לחלות במחלות לב.

שימו לב, בהשערת החוקרים לא מזכירים את סוג העבודה, ולכן כל תשובה העוסקת בקשר בין סוג העבודה למחלות לב - נפסלת.

התשובה הנכונה היא **תשובה (2)** שכן היא היחידה שעוסקת **רק** בקשר בין סוג התחבורה לסיכוי לחלות במחלות לב, בעוד שאר התשובות עוסקות בקשר בין סוג העבודה לסיכוי לחלות במחלות לב.

שאלה זו היא למעשה שאלת מחזק-מחליש, שכן למעשה אנו מתבקשים למצוא את ההשערה אשר מוחלשת על ידי הנתונים.

תשובה (2).

הבנת הנקרא (שאלות 18-23)

18. השאלה: הממצאים המוזכרים בשורה 6 הם -

פיתרון: בשורות 5-7 רשום: "הסופר הבריטי ארתור קונן-דויל, יוצר דמותו של הולמס, היה מן הראשונים שהבינו כי גם ממצאים שוליים לכאורה עשויים להוביל לפענוח פשעים, אם ינותחו באופן מדעי".

נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): הראיות העיקריות שעליהן נהגה המשטרה להסתמך עד ראשית המאה ה-20.

מכיוון שמדובר ב'ממצאים שוליים', לא הגיוני שאלה הם הראיות העיקריות עליהן המשטרה הסתמכה. בנוסף, במשפט כתוב "גם ממצאים שוליים...עשויים להוביל לפענוח פשעים". כלומר, בעבר היו ממצאים אחרים אשר עליהם נהגו להסתמך עד ראשית המאה ה-20. התשובה נפסלת.

תשובה (2): ראיות מסוג שעד תחילת המאה ה-20 לא ייחסה לו המשטרה חשיבות.

זו התשובה הנכונה, שכן עד המאה ה-20 המשטרה התייחסה אל הממצאים הללו כשוליים, אולם כעת מבינים שאפילו אם ראייה נראית שולית לכאורה - היא יכולה לעזור לפענוח פשע.

תשובה (3): ראיות שניתוחן מצריך יסודיות אך לא ידע מדעי.

על פי הפסקה, הממצאים השוליים יהפכו לחשובים אם ננתח אותם באותם מדעי, כלומר הם ראיות שניתוחן **מצריך ידע מדעי**.

שימו לב שההתייחסות ל'ראיות שניתוחן מצריך יסודיות אך לא מומחיות מדעית' (שורה 5) קשורה לראיות המרכזיות, אלה שהמשטרה התייחסה אליהם ולא לממצאים השוליים. התשובה נפסלת.

תשובה (4): ראיות שנחשבות כיום שוליות לדעת המשטרה.

במשפט רשום "היה מן הראשונים שהבינו כי גם ממצאים שוליים לכאורה...". כלומר, בעבר לא חשבו שהממצאים הללו חשובים, אבל כיום הראיות הללו **כן** נחשבות לחשובות. התשובה נפסלת.

תשובה (2).

19. השאלה: שימוש בכפפות (שורה 11) מובא בתור דוגמה לאופן שבו -

פיתרון: חלקה הראשון של הפסקה עוסק בכך שהפושעים הפכו מתוחכמים מבעבר (שורה 8). בפסקה מוצגות דוגמאות לדרכים ולאמצעים אשר בהם הפושעים נעזרים בכדי לחמוק בקלות מלכידתם על ידי המשטרה, כמו טכנולוגיה, ידע מקדים ועוד. בשורות 10-11 רשום: "נוסף על כך, יש בהם (=פושעים) המכירים את שיטותיה של המשטרה לאיסוף ראיות ונערכים לקראתן, למשל על ידי שימוש בכפפות כדי להימנע מלהשאיר טביעות אצבעות".

אם כן, השימוש בכפפות (שורה 11) מובא בתור דוגמה לאופן שבו הפושעים נעזרים בידע שלהם על שיטותיה של המשטרה לאיסוף ראיות, על מנת לנצל זאת לטובתם.

תשובה (4).

20. השאלה: המונח "תאי עצב" בשורה 25 מופיע במירכאות מכיוון ש -

פיתרון: שורה 25 נמצאת באמצע הפסקה האחרונה והמונח "תאי עצב" מופיע מספר פעמים לפני, ולכן נקרא את הפסקה מהתחלה. הפסקה עוסקת במערכת ממוחשבת אשר פועלת בשיטת "הרשתות העצביות" (שורה 19). השיטה מנסה לחקות את פעולתם של תאי העצב במוח. בהמשך הפסקה מסבירים כיצד המערכת בנויה. בשורות 25-26 רשום: "כל עוד יש בהן שגיאות, מתבצעים שינויים קלים בחיבורים בין "תאי העצב", והנתונים מוזנים שוב, עד שהמערכת משיבה נכונה", כלומר המונח תאי עצב מופיע במירכאות מכיוון שלא מדובר בתאי עצב ממש.

נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): מדובר בציטוט מדברי החוקרים.

המונח "תאי עצב" אינו ציטוט או חלק ממשפט שנאמר על ידי החוקרים, ולכן תשובה זו אינה נכונה.

תשובה (2): התועלת שמביאה המערכת הממוחשבת מוטלת בספק.

לא נכתב בפסקה כי התועלת שהמערכת הממוחשבת מוטלת בספק, ולא זו הסיבה שהמונח "תאי עצב" מופיע במירכאות, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): המערכת אינה עשויה מתאי עצב של ממש.

בפסקה כתוב "המערכת פועלת בשיטת "הרשתות העצביות", שיטה המנסה לחקות את פעולתם של תאי העצב במוח" (שורה 19). לכן, המונח "תאי עצב" בשורה 25 מופיע במירכאות מכיוון שלא מדובר בתאי עצב ממשיים אלא במערכת הפועלת כמו תאי עצב. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): מוח האדם מורכב למעשה ממיליארדים של תאים.

מוח האדם אכן מורכב ממיליארדים של תאים, אבל המונח "תאי עצב" בשורה 25 מתייחס למערכת הממוחשבת ולא למוח האדם. התשובה נפסלת.

תשובה (3).

21. השאלה: לפי הקטע, בשלב הלימוד מוזנים למערכת הממוחשבת נתונים על פשעים שכבר פוענחו, כדי -

פיתרון: הפסקה האחרונה עוסקת בפתרון לבעיה המוצגת בסוף הפסקה השנייה - הקושי לעבד את כמויות המידע העצומות שנאספות במסגרת חקירת פשעים וזיהוי החוקיות אשר מאפשרת לקשר בין פשעים שונים שבוצעו על ידי אותו אדם - הפתרון המוצע הוא המערכת הממוחשבת: מתארים מה מטרת המערכת, כיצד היא עובדת, כיצד "מלמדים" את המערכת לזהות מקרי פשע אשר קשורים זה לזה ומה מטרת הלמידה:

1. בשלב הלימוד, המערכת מקבלת נתונים שנאספו במקרי פשע שכבר פוענחו ושידוע כי כמה מהם בוצעו בידי אותו אדם (שורות 22-23).

2. המערכת אמורה לזהות אילו מקרים קשורים אחד לשני (שורה 24).

3. המערכת מקבלת משוב על נכונות קביעותיה ונעשות התאמות - שינויים קלים בחיבורים בין "תאי העצב" (שורה 25).

4. הנתונים מוזנים שוב עד שהמערכת משיבה נכון (שורות 25-26).

"הציפייה היא שכעת, לאחר ש"למדו", תמצא המערכת גם את החוקיות הנסתרת בפרטיהם של מקרי פשע שטרם פוענחו" (שורות 26-27).

לפיכך, בשלב הלימוד מוזנים למערכת הממוחשבת נתונים על פשעים שכבר פוענחו, כדי לבחון את יעילות המערכת ולשנות את פעולתה בהתאם לתוצאות.

תשובה (2).

22. השאלה: מן הקטע אפשר להסיק כי ההבדל בין הישגיה של המערכת הממוחשבת ובין הישגיו של צוות הבלשים (שורות 28-29) נבע מ-

פיתרון: בפסקה השנייה רשום שהמשטרה התקדמה והיקף המידע שנאסף במקרי פשע הולך וגדל, אך "עם זאת, אפילו חוקר מיומן מתקשה לעתים לעבד את כמויות המידע העצומות הללו ולהסיק מהן מסקנות" (שורות 12-13).

על פי הפסקה האחרונה, מטרת המערכת הממוחשבת היא לסייע למשטרה בלכידת פושעים סדרתיים וזאת על-ידי עיבוד כמויות המידע העצומות שנאספות, אשר כאמור על פי הפסקה השנייה, האדם אינו יכול לעבד אותן.

לפיכך, ניתן להסיק כי ההבדל בין הישגיה של המערכת הממוחשבת לבין הישגיו של צוות הבלשים נובע מהקושי של המוח לעבד כמות נתונים גדולה.

תשובה (1).

23. השאלה: בניסוי המתואר בסוף הקטע, הזיהוי המוצלח של "קשרים אמתיים" (שורה 29) הוא זיהוי של קשרים -

פיתרון: בשורה 29 רשום: "הצליחה המערכת לזהות מספר גדול פי עשרה של קשרים אמתיים בין אירועים שונים".

המשפט מתייחס לניסוי שבדק את יכולתה של המערכת הממוחשבת לגלות קווי דמיון בין תיקי חקירה של מקרי פשע שונים.

כזכור, חלק ממטרות המערכת הן לעזור למשטרה בזיהוי החוקיות אשר מאפשר לקשור בין פשעים שונים שבוצעו על ידי אותו אדם (שורה 15). לכן "קשרים אמתיים" הם קשרים בין פשעים אשר בוצעו בידי אותו אדם.

תשובה (4).